

**Александар Ресановић, Заменик Повереника
Канцеларија Повереника за заштиту података о личности
Светозара Марковића 42, Београд**

Г. Ресановићу,

Поводом Вашег дописа од 28.3.2012. желео бих да Вам поставим неколико питања на која упорно нисам добио одговор нити од Вас, нити од госпође Наталије Ћетковић, иако сам и Вама и госпођи Ћетковић поставио та питања неколико пута. Сваки пут је одговор избегнут и занемарен, а јасно је да се ради о кључним питањима за овај предмет.

1. Зашто сте целокупну одлуку базирали на непровереној и додатно неистинитој претпоставци да је икада постојао пристанак мојих родитеља или старатеља за обраду мојих података? Такав пристанак никада није постојао, стога захтевам да ми доставите доказ о пристанку мојих родитеља или мене и тиме оправдате Вашу одлуку.

2. Поводом становишта Повереника *да се не може брисати из Матичне књиге крштених на начин да се прикаже да лице никада није било уписано у ове црквене књиге*, занима ме да ли та привилегија важи са сва правна лица, или је резервисана магично само за Српску православну цркву? Могу ли се и друга правна лица позвати на овакву квазиодбрану да се не може приказати да лице никада није било уписано у неку базу података и да на основу такве квазиодбране блокирају престанак обраде података који закон јасно налаже?

3. Такође, зашто сте ми путем телефона обећали да ћете наложити Епархији пожаревачко-браничевској да моје податке учини недоступним тако што ће их прецртати маркером или коректором и да ћете, уколико Епархија то не уради, Ви послати инспекторе на терен да то провере а сада ме обавештавате, сасвим супротно Вашем обећању, да Црква ипак не мора моје податке да учини недоступним, као и да нећете послати инспекторе? Ја се искрено извињавам, али ја заиста нисам више расположен да се неко тако игра са мном и упорно вређа моју интелигенцију!

4. Да ли је и другим правним лицима довољно да Вама обећају уз "*часну пионирску*" да "*неће више*", па да Ви то прихватите и поверујете руковоцу "*на реч*", или је и та привилегија поново резервисана само за Српску православну цркву? Конкретно, ово се односи на чињеницу да сте Ви добили допис у ком Православни епископ Епархије браничевске Вас обавештава да "*неће више*" и Ви то без поговора прихватате као апсолутну чињеницу и као аргумент да није потребно послати инспекторе да то провере. **Да ли је Српска православна црква изнад закона и изнад државе? Да ли се Ви толико плашите Српске православне цркве, или, можда, имате тајну директиву да се по сваку цену, па чак и**

по цену кршења закона, увек мора поступити онако како Српска православна црква махне руком?

5. Због чега поново у Вашем последњем допису базирате своје одлуке на неистинама? Конкретно, неистинита је Ваша констатација *"да Повереник није дошао до сазнања да Епархија пожаревачко-браничевска, након опозива Вашег пристанка врши незакониту обраду података о Вашој личности"*, **јер Ви имате доказ, у виду копије моје крштенице, да Црква и даље обрађује моје податке.** Чак јој Ви то експлицитно и дозвољавате, а мени ускраћујете законом загарантовано право на заштиту података о личности.

6. Да ли бисте били љубазни да напоскон прочитате члан 3. став 3 Закона о заштити података о личности и да престанете тако упорно и крајње увредљиво да га избегавате? Ја сам просто шокиран да, по ко зна који пут, морам да Вам скрећем пажњу на тај члан ЗЗПЛ у ком се **обрађивање података** јасно дефинише као **бележење, похрањивање и чување података.**

Конкретно, у самом решењу, као и у овом допису, Ви сами себи противуречите и то, по мом мишљењу, очигледно намерно, јер сам сигуран да сте више него способни да схватите тако једноставну дефиницију речи **обрађивање**. Наиме, реченица *"да се обустави даља обрада Ваших личних података из Матичне књиге крштених, односно да се убудуће подаци о крштењу могу користити само на основу Вашег личног захтева"* апсолутно је бесмислена и вређа моју интелигенцију. У тој једној реченици се наводи да ће моји подаци бити обрисани или прецртани (*обустава даље обраде*), а затим, сасвим супротно, да ће се наставити са њиховим чувањем и похрањивањем (*наставиће се обрада*) и на крају, додатна увреда интелигенције, да ће Црква, *"часна Титова пионирска"*, те податке обрађивати (*чувати и похрањивати*) тек и само ако им ја то експлицитно дозволим, а до те моје дозволе они ће те податке само чувати и похрањивати (*обрађивати*). Додатно, сви који икада буду читали њихове књиге ће, магично, натприродно или уз божију помоћ ваљда, ослепети када дођу до мојих података, или ће, можда, исто *"часна Титова пионирска"*, да зажмуре и прескоче преко мог имена, ваљда.

У најкраћем облику: **Црква мора да престане да обрађује моје податке и убудуће може да обрађује моје податке само уз моју дозволу а до тада ће само обрађивати моје податке.**

Поновићу Вам још једном: **обрађивање података је бележење, похрањивање и чување (чл.3.ст.3.ЗЗПЛ)**

- Српска православна црква мора да престане да обрађује моје податке, дакле, пошто Вам очигледно то није јасно, прецизираћу: **СПЦ МОРА да престане да бележи, чува и похрањује моје податке (на основу Вашег решења и последњег дописа);**

- ви дозвољавате Српској Православној Цркви да настави да бележи, чува и похрањује моје податке (на основу Вашег решења и последњег дописа).

Дакле, Ви експлицитно дозвољавате Српској православној цркви да настави да обрађује моје податке и то уз лажно обмањивање мене да јој, наводно, налажете да прекине да обрађује моје податке.

Заиста ми је доста више оваквог вређања моје интелигенције. Такође, доста ми је Вашег упорног избегавања онога што јасно пише у члану 3. став 3 Закона о заштити података о личности. То је радила госпођа Наталија Ћетковић током непрофесионалног и неваспитаног омаловажавања мене на писарници Ваше зграде, то сте радили Ви у првом решењу, затим током нашег телефонског разговора, па и сада у овом последњем допису.

На становишту сам да је време да се упознате са Законом о заштити података о личности јер је то Ваш посао. *А, за сваки случај, извукао сам најважније делове на дну овог писма.*

Понављам, ја нисам православни верник и не само да не желим, већ и не дозвољавам да та организација обрађује, дакле бележи, похрањује и чува, моје личне податке. Свако даље обрађивање мојих личних података од стране Српске православне цркве мене жигоше као члана те организације. Ја нисам члан те организације, мене је срамота да будем члан те организације, или да на било који начин будем у вези са том организацијом. Никада нисам желео да будем члан те организације и нико нема право да ме доводи у везу са том организацијом. Захтевам да се ти подаци учине недоступним, што је право које ми Закон о заштити података о личности гарантује. Ви сте ми поново ускратили то законом загарантовано право.

Наглашавам да сам на становишту да сте додатно осрамотили своју канцеларију овим дописом, а мене поново на више начина увредили у целом овом поступку. Стога бих Вас замолио да ми овај пут одговорите на горенаведена питања.

Поново огорчен,
Предраг Стојадиновић

У прилогу: копија дописа од 28.3.2012.

Напомињем да је овај допис достављен и на следеће адресе:

1. Родољуб Шабић, Повереник за заштиту података о личности, Светозара Марковића 42, Београд
2. Саша Јанковић, Омбудсман, Делиградска 16, Београд

Референце:

ЗАКОН о заштити података о личности

Члан 3, став 1: Податак о личности је свака информација која се односи на физичко лице, без обзира [...] по чијем налогу, у чије име, односно за чији рачун је информација похрањена, датум настанка информације, место похрањивања информације, начин сазнавања информације [...];

– што значи да је небитно да ли је постојао пристанак, као и разлог за прикупљање података.

Члан 3, став 3: Обрада података је свака радња предузета у вези са подацима као што су: [...] бележење, [...] похрањивање, [...] чување, [...].

– што значи да Српска православна црква и даље обрађује моје личне податке након три опозива и да им Ви то дозвољавате, иако сте ми преко телефона обећали сасвим супротно.

Члан 8, став 1: Обрада није дозвољена ако физичко лице није дало пристанак за обраду, односно ако се обрада врши без законског овлашћења;

– никада нисам дао пристанак. Моји родитељи никада нису дали пристанак. Нисте доказали, нити покушали да докажете да је икада постојао пристанак, већ се ослањате на претпоставку да јесте и то верујући Српској православној цркви “*на реч*”.

Члан 11, став 4: Обрада података је недозвољена после опозива пристанка.

– за сада сам послао три писмена опозива и исто толико жалби Вама, а управо шаљем и четврти опозив и **нећу престати док се моји подаци не учине апсолутно недоступним и док се не уништи свака срамна веза између мене и Српске православне цркве!**